

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: **Y.**, nar. **X.**, v meste **L.**, naposledy bytom v zahraničí: **L.**, t. č. **PT R.**, doručovacia adresa: JUDr. **J.**, **O.**, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad**, Bratislava, Pivonková 6, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. ČAS: MU-10-18/PO-Ž-2009 zo dňa 10. marca 2009, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz 33/2009-28 zo dňa 25. novembra 2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz 33/2009-28 zo dňa 25. novembra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. ČAS: MU-10-18/PO-Ž-2009 zo dňa 10. marca 2009, ktorým odporca podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) zamietol žiadosť

navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľa nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu na území SR a rozhodnutie odporcu o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej je vecne správne a v súlade so zákonom. Skutočnosti navrhovateľom uvádzané v priebehu celého azylového konania nasvedčujú podľa krajského súdu iným pohnútkam navrhovateľa k podaniu žiadosti o azyl, a to za účelom legalizácia pobytu na území SR a potvrdzujú záver, že v jeho prípade nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu podľa § 8, alebo 10, 13a a 13b zákona o azyle.

K námietke navrhovateľa, že požiadanim o azyl na Slovensku sa dostal do postavenia občana Číny, ktorý nesúhlasí s oficiálnou vládnuou politikou, t. j. k námietke nesprávneho právneho posúdenia, krajský súd uviedol, že táto námietka nie je dôvodná. Navrhovateľ uviedol, že jediným dôvodom jeho žiadosti o azyl je skutočnosť, že chce žiť a bývať na Slovensku a že tu chce podnikáť, keďže sa mu nepodarilo zlegalizovať si svoj nelegálny pobyt. Možno teda podľa krajského súdu ustáliť, že iba legalizácia pobytu na Slovensku ho viedla k podaniu žiadosti o azyl. Tento dôvod je zjavne iným dôvodom žiadosti, ako sú dôvody uvedené v § 8, 10, 13a/ alebo 13b/ zákona o azyle. Boli teda podľa krajského súdu naplnené predpoklady zamietnutia žiadosti navrhovateľa o azyl ako zjavne neopodstatnenej v zmysle § 12 ods. 1 písm. a/ zákona o azyle.

Prezentácia akýchkoľvek iných dôvodov žiadosti o azyl až počas obdobia po vydaní prvostupňového správneho rozhodnutia je preto podľa krajského súdu irelevantnou. Preto ak navrhovateľ v podanom návrhu dôvodí, že podaním žiadosti o azyl sa dostal do postavenia človeka, ktorý nesúhlasí s čínskou vládnuou ideológiou, je takáto argumentácia bezvýznamnou. Navyiac krajský súd poukázal na skutočnosť, že iba nesúhlas s politickým zriadením v danej krajine (bez ďalšieho) nemôže byť dôvodom k udeleniu medzinárodnej ochrany.

K námietke nedostatočne zisteného stavu veci vo vzťahu k vyhľadaným a do spisu založených správ o Číne krajský súd uviedol, že účelom zamietnutia žiadosti ako zjavne neopodstatnenej je za splnenia zákonných podmienok čo najskôr ukončiť konanie o udelenie azylu, keďže už pri podaní vyhlásenia je zjavné, že žiadateľ požiadala o azyl nie z dôvodu jemu hroziaceho či trvajúceho prenasledovania, vážneho bezprávia, resp. z dôvodu zlúčenia

rodiny s rodinou azylanta či osoby, ktorej bola poskytnutá doplnková ochrana, ale z iného dôvodu. Podľa krajského súdu v takomto prípade nie je potrebné vyhľadávať akékoľvek informácie o krajine pôvodu žiadateľa o azyl, nakoľko ich vyhľadaním by odporca nedospel k žiadnym zisteniam, potrebným pre posúdenie podanej žiadosti o azyl, pretože jediným dôvodom podania žiadosti boli iné dôvody ako perzekúcia, či vážne bezprávie. Zistenie stavu veci v danom prípade spočíva práve a jedine v zistení, že žiadateľ o azyl použil na odôvodnenie svojej žiadosti o azyl iné dôvody ako sú dôvody uvedené v § 8, 10, 13a/ alebo 13b/ zákona o azyle. Takýmto dôvodom bola v danom prípade legalizácia pobytu navrhovateľa na Slovensku a to za účelom podnikania. Ak teda odporca vyhľadal a do spisu založil informácie o krajine pôvodu, postupoval podľa krajského súdu nad rámec svojich povinností, a preto ich zameranie nemôže mať vplyv na zákonnosť jeho rozhodnutia.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom namietal, že krajský súd neprihliadol na vážnosť politickej situácia v krajine pôvodu navrhovateľa. Tým, že navrhovateľ požiadal o politický azyl v inej krajine, nepriamo súhlasil s politikou režimu a stal sa pre neho nepohodlnou osobou. Navrhovateľ tiež namietal, že krajský súd nevenoval pozornosť výroku administratívneho vyhostenia navrhovateľa do štátu, kde by bola ohrozená jeho bezpečnosť.

Navrhovateľ poukázal na správu organizácie Amnesty International - Čína 2009, ktorá hodnotí výlučne politickú situáciu, tak ako aj správu Human Rights Watch, ktorá hodnotí úroveň ľudských práv a občianskych práv v Číne.

Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej

tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13. apríla 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle (účinného od 1.12.2008) ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú, ak žiadateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b,

Ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená. (ods. 3)

Podľa § 20 ods. 5 zákona o azyle do lehoty na vydanie rozhodnutia podľa tohto zákona sa nezapočítava čas potrebný na doručenie rozhodnutia.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona o azyle, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho

pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej skutočnosťou, že navrhovateľ požiadal o udelenie azylu z dôvodov legalizácie pobytu na území SR, teda inými dôvodmi ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13 a alebo 13b zákona o azyle, preto jeho žiadosť zamietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (odporca vychádzal z informácií o krajine pôvodu, ktoré získal zo Správy o súhrnnej teritoriálnej informácii z 10.10.2008, z článku Čína čelí globálnemu zrúteniu z týždenníka Týždeň z 5.1.2009, z článku Čína prežíva najväčší ekonomický prepád z HN z 27.1.2009, Ústava Číny) .

Z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplynulo, že navrhovateľ nielen že nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci jeho prenasledovanie v krajine pôvodu, ale takéto okolnosti počas výsluchu ani netvrdil.

Ako vyplynulo z dotazníka žiadateľa o azyl zo dňa 15.1.2009 navrhovateľ uviedol, že na Slovensko pricestoval za účelom podnikania, mal vybavené všetky potrebné doklady. Dňa 30.6.2008 stratilo povolenie na prechodný pobyt platnosť a jeho nová žiadosť o obnovenie povolenia na prechodný pobyt bola zamietnutá, preto sa rozhodol požiadať o azyl. Na Slovensku žije 2 a pol roka a chce tu ostať naďalej žiť, chce slobodne podnikáť, má tu priateľov a známych. Dôvodom jeho odchodu z Číny je, že chce zmeniť svoj život a začať podnikáť na území SR.

Na otázku prečo nepožiadal o azyl skôr, keď na Slovensko pricestoval, odpovedal, že čakal na rozhodnutie z polície, či mu bude udelené povolenie na prechodný pobyt, toto rozhodnutie doteraz nedostal.

Na otázku či prišiel do styku s políciou, zložkami štátu armádou, a či bol v krajine pôvodu nimi prenasledovaný, odpovedal, že neprišiel s nimi do styku a nebol nikým prenasledovaný.

Na otázku čoho sa obáva v prípade návratu do krajiny pôvodu, odpovedal, že sa ničoho neobáva, ale nechce sa vrátiť do Číny, chce ostať žiť na Slovensku.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní odporca aj súd prvého stupňa vychádzali, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny záver o tom, že navrhovateľ zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch ako v § 8, 10, 13a alebo § 13b, najmä na ekonomických dôvodoch.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav vecí podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Pokiaľ teda odporca dospel k záveru, že dôvody navrhovateľa, pre ktoré žiadal udeliť azyl na území Slovenskej republiky, nemožno považovať za relevantný dôvod pre udelenie azylu na území Slovenskej republiky a jeho žiadosť je založená na iných dôvodoch ako v § 8, § 10, § 13a alebo 13b, najmä na snahe o legalizáciu pobytu na území SR, takýto záver nachádza oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, preto krajský súd nepochybil, keď považoval rozhodnutie z týchto dôvodov za zákonné.

Krajský súd sa podrobne zaberá všetkými námietkami navrhovateľa uplatnenými v opravnom prostriedku, k ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne výhrady, v podrobnostiach na tieto správne závery krajského súdu odvolací súd odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku ani rozhodnutia odporcu. Z vyjadrení navrhovateľa, ktoré produkoval v administratívnom konaní, vyplynul jednoznačný dôvod jeho žiadosti spočívajúci v snahe

o legalizáciu pobytu na území SR a s poukazom na skutočnosť, že tieto námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné, napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 OSP.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, keď navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 13. apríla 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová